

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 144/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **JUDr. Róberta Tutka**, súdneho exekútora, Čučmianska dlhá 26, Rožňava, zastúpeného Advokátska kancelária Babjak s.r.o., Zvonárska 8, Košice, proti postupu a rozhodnutiu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 31D/18/2023 z 24. septembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím najvyššieho správneho súdu (ďalej aj „NSS SR“) sp. zn. 31D/18/2023 z 24. septembra 2024 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť, vec vrátiť NSS SR na ďalšie konanie a priznať sťažovateľovi náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Skutkový stav a argumentácia sťažovateľa

2. Proti sťažovateľovi bolo na NSS SR vedené disciplinárne konanie, ktoré začalo na disciplinárny návrh ministra spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) 28. decembra 2023 vo veci podozrenia z disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku porušením povinností podľa § 8 ods. 4 písm. a) a b) Exekučného poriadku. Minister inicioval disciplinárne konanie na tom skutkovom základe, že sťažovateľ ako súdny exekútor v období od 27. septembra 2023 do podania disciplinárneho návrhu v určenej lehote nepredložil Ministerstvu

spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „MS SR“) exekučný spis vedený pod sp. zn. EX 10/2005 spolu s požadovanými listinami a vyjadrením, o ktoré MS SR požiadalo sťažovateľa písomnou žiadosťou z 11. septembra 2023, toho dňa aj doručenou sťažovateľovi. Upovedomenie o začatí disciplinárneho konania bolo sťažovateľovi doručené 2. januára 2024. NSS SR zároveň výzvami z 2. januára 2024 a 12. apríla 2024 vyzval sťažovateľa na zapožičanie predmetného exekučného spisu. Sťažovateľ exekučný spis nepredložil a vo svojich vyjadreniach argumentoval súdnym sporom vedeným pred Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 21C/76/2021, zároveň vo vyjadreniach poukazoval na to, že zisťovanie obsahu exekučného spisu nie je na účely disciplinárneho rozhodnutia potrebné, keďže disciplinárne konanie je vedené pre nepredloženie spisu MS SR. V ústavnej sťažnosti uvádza, že sa k disciplinárnemu návrhu vyjadril podaním z 12. januára 2024 (doručenie vyjadrenia nepreukázal doručenkou, pričom z bodu 3 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že sa sťažovateľ k disciplinárnemu návrhu nevyjadril), s disciplinárnym návrhom nesúhlasil a poukázal na svoje skoršie vyjadrenia pre MS SR. Zároveň zdôrazňuje nezákonnosť postupu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach (ďalej aj „KR PZ Košice“ alebo „KR PZ“), ktorý vyzval MS SR na poskytnutie odborného vyjadrenia k zákonnému postupu exekútora v súvislosti s (ne)poukázaním peňažných prostriedkov vymožených v rámci exekúcie z dôvodu prebiehajúceho trestného konania vedeného pre podozrenie zo spáchania obzvlášť závažného zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona v súbehu s obzvlášť závažným zločinom sprenevery podľa § 213 Trestného zákona.

3. V ďalšom sťažovateľ opisuje postup MS SR, ktoré v reakcii na výzvu KR PZ Košice požiadalo sťažovateľa o zaslanie exekučného spisu a jeho vyjadrenia žiadosťou z 15. júna 2023, ako aj opätovnou výzvou z 11. septembra 2023, ktorú, ako uvádza sťažovateľ, MS SR odôvodnilo vykonaním štátneho dohľadu nad činnosťou sťažovateľa ako exekútora podľa § 8 ods. 2 písm. a) Exekučného poriadku. Listom z 20. júla 2023 reagoval na výzvu MS SR, pričom namietal postup KR PZ Košice, poukázal na konania vedené pred Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 21C/76/2021 a Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 11C/38/2021 a požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie do 30 dní od právoplatného skončenia veci vedenej pred Okresným súdom Humenné. Vo vzťahu k opätovnej žiadosti MS SR argumentoval vo vyjadrení z 25. septembra 2023 tým, že MS SR bez vysvetlenia zmenilo dôvody žiadosti o zaslanie exekučného spisu, poukázal na to, že požiadal ministerku spravodlivosti o zbavenie mlčanlivosti a zopakoval svoju doterajšiu argumentáciu. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky doručilo sťažovateľovi urgenciu žiadosti o predloženie exekučného spisu a vyjadrenia z 11. októbra 2023 a upozornilo sťažovateľa na to, že jeho konanie sa javí ako naplňajúce znaky disciplinárneho previnenia.

4. Najvyšší správny súd napadnutým rozhodnutím rozhodol tak, že sťažovateľa uznal vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 8 Exekučného poriadku za porušenie povinnosti podľa § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku predložiť MS SR exekučný spis v určenej lehote, o ktorého predloženie bol požiadaný, za čo mu uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu 330 eur. Napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 18. októbra 2024.

5. Sťažovateľ poukazuje na vady odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré podľa jeho názoru majú za následok jeho arbitrárnosť a sú takej intenzity, že došlo k závažnému porušeniu jeho práva na súdnu a inú ochranu. Poukazuje na primerané použitie ustanovení Trestného poriadku v disciplinárnom konaní, tiež na vybrané rozhodnutia najmä ústavného súdu k otázke odôvodnenia

rozhodnutia a poukazuje na svoju obranu prezentovanú jednak vo vyjadreniach k výzvam MS SR, ako aj vo vyjadrení k disciplinárnemu návrhu, a tiež obranu uplatňovanú v rámci výpovede na ústnom pojednávaní, ktorú rozčlenil na okruhy: i.) šikanózný postup MS SR voči sťažovateľovi, ii.) prebiehajúce trestné konanie voči sťažovateľovi ako podozrivému, kde sťažovateľ uviedol, že sa nebude vyjadrovať, aby jeho práva v konaní neboli poškodené, a iii.) prebiehajúce súdne konanie pred Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 21C/76/2021 žalobcu CASSTEL s.r.o. Košice proti sťažovateľovi. Sťažovateľ poukazuje na vybrané časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, vo vzťahu ku ktorým vytýka NSS SR arbitrárnosť až ľubovôľu, a to najmä pokiaľ ide o časť týkajúcu sa obrany sťažovateľa a vysporiadanie sa s ňou. Napadnutému rozhodnutiu vytýka, že žiadnym spôsobom neuvádza, aká bola obrana sťažovateľa a na akých dôvodoch týkajúcich sa vedených súdnych konaní založil v súvislosti s nepredložením exekučného spisu svoju obranu. Poukazuje aj na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia v časti všeobecných konštatácií o tom, že § 8 ods. 2 Exekučného poriadku neobsahuje dôvody, pre ktoré by disciplinárne obvinený nemusel konať, ako mu to zákon ukladá. Svojoľný postup podľa názoru sťažovateľa badať aj v zápisnici z ústneho pojednávania, v ktorej nemožno dohľadať obranu sťažovateľa. Zároveň konštatuje, že mu ku dňu spisovania ústavnej sťažnosti nebol doručený zvukový záznam z pojednávania.

6. V ďalšom sťažovateľ poukazuje na postup KR PZ Košice a MS SR, kde za nezákonný považuje postup KR PZ, ktoré žiadalo MS SR o odborné vyjadrenie na zodpovedanie právnych otázok, čo je podľa názoru sťažovateľa vo výlučnej kompetencii KR PZ, preto pokyn prokurátora a opatrenie KR PZ považuje za nezákonné úkony a vyjadrenie MS SR považuje za nezákonný dôkaz. Vytýka KR PZ aj to, že ako orgán činný v trestnom konaní informoval ministra spravodlivosti o prebiehajúcom trestnom konaní pred vznesením obvinenia, ktoré dosiaľ podľa tvrdenia sťažovateľa ani nenastalo, poukazuje na zásadu „právo nevzniká z bezprávia“, z čoho vyvodzuje nezákonnosť postupu MS SR v súvislosti s výzvami adresovanými sťažovateľovi. Súčasne poukazuje na zákaz sebaobviňovania, prezumpciu neviny a v tomto smere vytýka, že bol postihnutý sankciou za realizáciu svojho základného práva, keďže v trestnom konaní sú predmetom posudzovania aj skutočnosti, ktoré môžu vyplývať z exekučného spisu. Dodáva, že ak by na výzvu zaslal exekučný spis, nič by MS SR nebránilo poskytnúť tento spis KR PZ Košice na účely trestného konania. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky preto podľa názoru sťažovateľa podalo disciplinárny návrh v zásade len preto, lebo sťažovateľ realizoval svoje základné právo a NSS SR ho uznal vinným, čím došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu, resp. základného práva na prezumpciu neviny. Za porušujúce jeho základné práva potom považuje nielen rozhodnutia, ale aj predchádzajúci postup NSS SR, ktorý opakovane vyzýval sťažovateľa na predloženie exekučného spisu pod hrozbou poriadkovej pokuty.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) a práva vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy). Ústavný súd konštatuje, že v ústavnej sťažnosti absentuje argumentácia sťažovateľa k porušeniu práva vlastníť majetok.

8. V prvom rade ústavný súd konštatuje, že prevažná časť argumentácie sťažovateľa smeruje k údajnej nezákonnosti postupu KR PZ Košice a MS SR týkajúceho sa trestného konania a pri získavaní vyjadrenia MS SR do trestného konania. Táto časť sťažnostnej argumentácie je irelevantná, pretože sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napáda postup a rozhodnutie NSS SR.

9. Vo vzťahu k sťažnostnej argumentácii smerujúcej proti odôvodneniu napadnutého rozhodnutia ústavný súd uvádza, že disciplinárne konanie sa týkalo skutku, ktorého sa mal sťažovateľ dopustiť tým, že na výzvu ministerstva spravodlivosti nepredložil exekučný spis. V tomto smere považuje za udržateľný názor NSS SR o irelevantnosti sťažovateľom tvrdených dôvodov nepredloženia spisu. *Obiter dictum* uvádza, že je zákonnou povinnosťou ministerstva spravodlivosti realizovať štátny dohľad nad činnosťou exekútorov, obzvlášť nemôže ostať bez povšimnutia ministerstva, ak sa dozvie o skutočnostiach odôvodňujúcich potrebu vykonania dohľadu nad zákonnosťou postupu exekútora v konkrétnom exekučnom konaní. Tomu korešpondujúcou povinnosťou exekútora je podrobiť sa štátnemu dohľadu a poskytnúť pri jeho výkone potrebnú súčinnosť. Nesplnenie zákonných povinností exekútorom v priebehu realizácie štátneho dohľadu Exekučný poriadok (§ 8 ods. 8) kvalifikuje ako disciplinárne previnenie. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je síce stručné, ale postačujúce, keďže reflektuje na naplnenie znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku. Navyše, pokiaľ ide o sťažovateľom uplatnenú obranu, ústavný súd poukazuje na bod 3 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, kde NSS SR konštatuje, že sa sťažovateľ k disciplinárnemu návrhu písomne nevyjadril. Sťažovateľ túto časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia výslovne nerozporuje, a hoci k ústavnej sťažnosti priložil svoje vyjadrenie k disciplinárnemu návrhu, jeho doručenie do disciplinárneho konania nepreukázal.

10. Pokiaľ ide o vytýkaný postup NSS SR v otázke výziev na predloženie exekučného spisu a sťažovateľom artikulovaný pocit jeho ohrozenia v dôsledku predloženia spisu, ústavný súd vyvodzuje, že disciplinárny senát považoval exekučný spis za relevantný pre dokazovanie v disciplinárnom konaní. Takýto názor disciplinárneho orgánu sám osebe neatakuje základné práva sťažovateľa, avšak pozornosti ústavného súdu neušlo, že NSS SR sa v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal s nerešpektovaním jeho výzvy zo strany sťažovateľa, čo opodstatnenosť požiadavky na predloženie spisu neposilňuje. Keďže sťažovateľ exekučný spis do disciplinárneho konania nepredložil, nemohlo dôjsť k následnému potenciálnemu porušeniu sťažovateľom uvádzaných základných práv.

11. Ústavný súd s ohľadom na už uvedené odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu